



JÚLIUS:

Nagyéci Kovács József

Holtbiztosan augusztusi

1.

Tegnap is, ma is Katlanozás. Az „országvilág” legjobb fesztiválja, Pannon Tükörözéssel, benne például Szálinger Balázs nagy haza-versével, a Jó reggelt!-tel. Videó is van, a szerző a Vylyan-terazon a gomolygó fönnel küzdve (lapok repülnek minden irányba) olvassa fel, mi meg (a drága főszerkesztőnk meg én) ülünk a fűben és büszkélkedünk.

2.

Gyógyulás Harkányban: hinta, gyógyvíz, óvatos, de intenzív testmozgás, élni jó. Nincs más érvem.

3.

Tíz éve halt meg Cseh Tamás. „Emlék, emlék, a keltezés, különös módon váltják egymást fel az évek, kedves Irén, a keltezés” – a MH-ban BL versmélységű visszagondolása, amiben jelen időben beszél. És szép programok a Katlanban. Egyáltalán: a Katlan. Nemnormálisak, hogy normálisak.

4.

D-vel utazom együtt Pestig, Lábjegyzetek szerkesztőség, R. igazoltan távol. Meséli, hogy mostanában gyorséttermi termékek névadójaként dolgozik. Meséli, hogy az a jó, ha emberneve van a hamburgernek, valami jellemző vezetéknev és alliteráló keresztnév. Meséli, hogy az otthonosságérzés a lényeg. Mesél.

5.

Zágoni Balázs ifjúsági regényét olvasom, A Gömb. Sci-fi, disztópia, csupa fancy (ejtsd: fenszi) jelző. Szerintem apa-regény. Miért, melyik regény nem az nekem?

6.

Honort intézek, mert volt még a Katlanban egy beszélgetés, három tehetséges pályakezdővel. Jó rozéfröccsök voltak, egyikük a tüzes bor, másikuk a pezsgő szóda. A harmadik az ibrik, amiben az ital van, kancsó, vagy hogy is mondják. Köcsög.

7.

Végre beszélek G. bácsival, atyai barát, születésnapjára Magyar Hang előfizetést kapott, köszöni. Míg fontos stallumot hordott, ritkán kerestem, most, hogy nem nyomja már a vállát, sokkal szabadabb (vagyok én is a keresésben). Azonnal lelkesülni tudunk egy-egy friss jó olvasmányért, egyébért. És mindig szóba kerül valami Cseh Tamás. Idézek, folytatja, idéz, folytatom. „Ez ilyen. Jó kis hely.”

8.

Szólótőkék a Vylyan-terasz körül. Ipacs-Szabó főborász-mester büszkén mondta, hogy 4000 (vagy 40ezer, nem tudom) tőke van a birtokon. Jó lenne egyesével mindet megszámolni, annyi idő jó lenne még.

9.

A. hív, hogy egyeztessük a jövő évi Katlanozást. Évek óta egyeztetjük, kölcsönösen jól tennének egymásnak a jelenléttel, A. való a Katlanba, a Katlan való A-nak. Az egyeztetés meg nekem.

10.

Szurkolói kártyát beszerezni megyünk, F. meg én. Vénaszkenner, sorbanállás. Elkészül, kedves pultos néni átnyújtja. F. nem fogja meg. UTE-s a lelkem, de azért, ha bejutna a Fradi a BL-be elviselné, hogy mondjuk, Firmi-no-t közelről láthatja! Mondjuk, azt én is.

11.

„Olykor az egész ország / Mint vasbeton házmesterállás, / Sértődékenység, teatralitás, / És kevesebb kőoroszlán több lenne, / És több szabadság néha kevesebb, / Kevesebb mosoly néha igazabb” – még mindig Szálinger Jó reggelt!-je.

12.

Egy egész napot átaludni.

13.

Meccsnap. Felívelés, zuhanás, mélyrepülés. Leginkább mélyrepülés.

14.

„A négyből három félidőben egyenrangú partnerei voltunk a Dinamo Zagrebnek.” (X.Y., magyar labdarúgásból élő)

15.

Az előző napokhoz: *„Kedves József Kovács, örömmel értesítjük, hogy jegyvásárlása és fizetése sikeres volt. A rendelésösszegzőt az ehhez az e-mailhez csatolt számlán találja.”* – jegyek az EB-re. Minek? Mert a szurkolás maga az irracionalitás, azért.

16.

Kezemben (gépemen) az új Térey-kötet.

17.

„Gyázmunkás, hallasz-e?” „Én már nem.” / „Csomagolsz?” „Maradok.” „Mi az új munkád?” / „Temetem a birkatürelmet, / Mától lázadok.” (TJ)

18.

Hogy fogok én bármit is írni a Téreyről?

19.

19..19..19 éve világmagyarázat és istenbizonyíték ez a nap, és bár sosem gondoltam, hogy én folytatódok, mégis csak a hála, ami eszembe jut. Csend és hála. A zirci apátsági templomban töltöm a délelőttöt, gregorián ünnepi énekek között, élvezem a dallamot és a latin szövegeket, és az én ünnepeltemre gondolok, aki – neki fel nem róható okokból – a barátaival mulat.

20.

„Tervünk, mint hősipkás csúcs. De feljutottunk. Azonban ne ájuljunk el. Cél: bojtra feljutni!” „Gusztus hús”-kor, „kotmányunk” napján a tüneményes Rajhona Ádámot és a többiekét közelebbinek gondolom, mint bármit az ünnepből.

21.

Katlanról maradt perui kávé, mert „minden hajnalban van egy holtbiztosan augusztusi hús perc, amikor nem telik az idő” (Szálinger, lásd fentebb). Ezekben a hús percekben élek.

22.

~~~

**23.**

Magyar sellő érkezett e-mailben. Ilyen egy könyvcímet! Sellő tenger nélkül. Lápi lúdvérc lesz az. Magyar.

**24.**

Telefonon keres a m-i futballklub elnöke, mennék-e edzősködni. A kölyökcsoportnak van edzője, de nem mindenki fér be a keretbe, a maradék viszont elszívárogozik, ha nem foglalkozik velük senki (s akkor oda a TAO, nem mondja, tudom anélkül is). Legyek résztli-edző. Persze, hogy leszek.

**25.**

„Sejtjük, hogy igazából minket tekintenek meg inkább, tiszta farmer, azért a szövetszabályokig nem megyünk el, méltósággal, mint egy főintéző, indulunk a villamoshoz.” (Szolcsányi Ákos, Medvézet, Pannon Tükör Online.) I love my job.

**26.**

Hétfő. „Nekem rengeteg energiámba került nap mint nap, hogy a precizitásnak legalább azt a mértékét fenntartsam, ami nem minősül botrányos slendriánságnak.” (András László)

**27.**

Baj van, keres meg az m-i elnök, a menőedző lelépett (a labdákat is elvitte, a szemét), most már nem csak a résztlinek, de a rendes csapatnak is edző kell. Két napot vállalom, plusz meccsek. Kapok melegítőt (csapatszerelés), úgy hordjam, hogy Dukon Béla bácsié volt. Tudom-e, ki az a Dukon Béla bácsi? Viccelsz, megvolt gombfociban!

**28.**

Nekrológért fizetést felvenni. Nem.

**29.**

Gazda Albert exújságírónak mondja magát az Az élet meg minden podcast nagyinterjújában. Amúgy tényleg, mostanában inkább szépíró. Részemről tudom követni.

**30.**

Túl hosszú ez a hónap.

**31.**

Évek óta először semmiféle tanévnyitón nem kell jelen lennem. Egyre mégis elmegyek, megfigyelőként állok hátul egy újbudai templomban. Gyerekek, „*tanarak*” (Majzik V.). Imádkozom értük: a későn jövők, az utolsó padban olvasók, az új osztálytól szorongók, a szerelmi csalódottak, a pattanásokat eltüntetni nem tudók, a hirtelen meghízottak és kórósan lesoványodottak, az „*élet az, ami velünk történik, miközben nekünk más terveink vannak*”-emberek védőszentje, én.